

P6_TA-PROV(2005)0235

Seaduslik ja ebaseaduslik ümberasumine ja ümberasujate lõimimine

Euroopa Parlamendi resolutsioon seadusliku ja ebaseadusliku ümberasumise vaheliste seoste ja ümberasujate lõimimise kohta (2004/2137(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa majandus- ja sotsiaalkomiteele ja regioonide komiteele “Legaalse ja illegaalse migratsiooni vaheliste seoste uurimus” (KOM(2004)0412);
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa majandus- ja sotsiaalkomiteele ja regioonide komiteele “Esimene iga-aastane raport ümberasumise ja lõimimise kohta” (KOM(2004)0508);
- võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut Euroopa Liidu lähenemise kohta majandusmigratsiooni juhtimisele (KOM(2004)0811);
- võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee 15. detsembri 2004. aasta ja regioonide komitee 24. jaanuari 2005. aasta arvamusi komisjoni teatise "Legaalse ja illegaalse migratsiooni vaheliste seoste uurimus" kohta;
- võttes arvesse oma 15. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni, mis käsitleb komisjoni teatist sisserände, lõimimise ja tööhõive kohta¹;
- võttes arvesse Amsterdami lepingut, mis annab ühendusele pädevuse ja vastutused sisserände ja varjupaiga küsimuste eest, ning EÜ asutamislepingu artiklit 63;
- võttes arvesse Tampere 15. ja 16. oktoobri 1999. aasta, Laekeni 14. ja 15. detsembri 2001. aasta, Sevilla 21. ja 22. juuni 2002. aasta ja Thessaloniki 19. ja 20. juuni 2003. aasta Euroopa Ülemkogu kokkuvõtteid;
- võttes arvesse oma 14. oktoobri 2004. aasta soovitusi nõukogule ja Euroopa Ülemkogule “Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala tuleviku kohta nagu ka vajalike meetmete kohta, millega tugevdada selle ala legitiimsust ja tõsta selle toimimise efektiivsust”²;
- võttes arvesse Brüsseli 4. ja 5. novembri 2004. aasta Euroopa Ülemkogu kokkuvõtteid ja Haagi programmi, mis selles sisaldub;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit, arengukomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A6-0136/2005),

---

¹. ELT C 92 E, 16.4.2004, lk 390.

². Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2004)0022.

- A. arvestades, et Tampere Euroopa Ülemkogu poolt ettenähtud tähtaeg vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala väljakujundamiseks on möödas;
- B. arvestades tõhusalt organiseeritud ja koordineeritud Euroopa sisserändepoliitika puudumist, sellest tulenevat sisserännet ning Euroopa Liidu ja liikmesriikide vajadust astuda samme reguleerimaks sisserännet koos asjaomaste kolmandate riikidega;
- C. arvestades, et Haagi programmi, mis viiakse edaspidi ellu komisjoni tegevuskavaga, vastuvõtmine võimaldab jätkata Tampere programmiga saavutatut ja tuua esile uued väljakutsed vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala väljakujundamisel;
- D. arvestades, et selles valdkonnas on esmatähtis Euroopa Liidu ja liikmesriikide vaheline koostöö kolmandate päritolu- või transiitriikidega;
- E. arvestades vajadust vältida ebaselgust arengukoostöö ja sisserände vahel;
- F. arvestades, et laienemise kontekstis on kindlama Euroopa jaoks vaja – austades sealjuures põhiõiguste harta ja aluslepingute sätteid – tugevdada kontrolli välispiiridel ja rakendada vastastikkuse solidaarsuse põhimõtet;
- G. arvestades, et sisepiirideta Euroopa Liit peab vastu võtma ühise, ühtse ning tõhusa lähenemise välispiiri haldamisele ning kavandama ühtse viisa-, varjupaiga- ja immigratsioonipoliitika;
- H. arvestades, et võitlus ebaseadusliku sisserände ja inimkaubanduse vastu, seaduslike sisserändeteede loomine ja lõimimine peavad jääma laienenud Euroopa prioriteetideks ning sisserändajate ärakasutamist ebaseaduslike töötajatena ja nende ebainimlikku kohtlemist peab karmilt karistama;
- I. arvestades, et tööga seotud sisserände probleem esitab Euroopa Liidule väljakutse, selles küsimuses on eelnimetatud algatatud rohelise raamatuga arutelu, millele järgneb enne 2005. aasta lõppu tegevuskava, mis loodetavasti põhineb majanduslikel eesmärkidel sisserännet reguleerivatel ühistel ja avatud reeglitel;
- J. juhib tähelepanu asjaolule, et mõningane seaduslik ja kontrollitav ümberasumine majanduslikel eesmärkidel on Euroopale vajalik, kuivõrd aktiivse elanikkonna kahanemine toob siin, nagu toonitavad mitmed uuringud, ajavahemikus 2005–2030 kaasa töötajate arvu langemise ligikaudu 20 miljoni inimese võrra¹;
- K. rõhutab, et üheks põhiliseks majandusliku eesmärgiga ümberasumise põhjuseks on sisserändajate õiguspärane püüdlus rahuldada oma põhivajadusi ja pääseda vaesusest, ning kutsub võtma ühises sisserändepoliitikas arvesse ühenduse arengupoliitikat, mille esmane eesmärk on võidelda vaesusega, et toetada kolmandate riikide arengut hariduse ja tervishoiu kättesaadavuse ja ka teiste millenniumi arengueesmärkide saavutamise osas;
- L. arvestades, et seadusliku sisserände poliitika edukaks toimimiseks on vaja rakendada strateegiaid, mille eesmärk on saavutada täielik lõimitus, tuginedes olemasolevatele

---

¹ World Economic and Social Survey (Maaailma majanduslik ja sotsiaalne ülevaade) 2004.

asjakohastele kogemustele ning mittetulundusorganisatsioonide kogemustele ja panusele, ning mis põhinevad riiki seaduslikult elama asunud sisserändajate ja vastuvõtva riigi kodanike õiguste austamisel ja kohustuste jagamisel ning usaldusel ja vastastikusel austusel põhineval pideval dialoogil, institutsioonide võimel käivitada teabekampaaniaid kultuuridevahelise ühiskonna loomiseks ning võitluse jätkamisel rassilise, kultuurilise ja majandusliku diskrimineerimise kõikide vormide vastu;

- M. arvestades, et ühe liikmesriigi sisserändepoliitika muutmine mõjutab teiste liikmesriikide rändevooge ja poliitika arengut;
  - N. arvestades, et inimkaubanduse ning naiste ja laste seksuaalse eksploateerimise vastane võitlus peab moodustama olulise osa sisserändepoliitikast,
  - O. arvestades, et Euroopa põhiseaduse lepingu artikkel III-268 sätestab, et ELi sisserände- ja varjupaigapoliitika kavandamisel ja elluviimisel juhindutakse solidaarsuse ja vastutuse õiglase jagamise põhimõttest;
  - P. arvestades, et ühenduse olemasolevad finantsressursid on piiratud ja need tuleb jaotada Euroopa sisserändepoliitika eri aspektide vahel õiglaselt;
1. on veendunud, et ühenduse sisserändepoliitika peab põhinema globaalsel, valdkonnavälisel lähenemisel, mille aluseks ei ole üksnes liikmesriikide tööturuvajadused, vaid eelkõige positiivne vastuvõtt ja lõimimine, ning kindla staatuse ja kodakondsuse, sotsiaalsete ja poliitiliste õiguste kehtestamine kõikidele rändajatele kogu Euroopa Liidus;
  2. avaldab kahetsust nõukogu suutmatuse üle määratleda Euroopa Parlamendis viis aastat pärast Tampere Euroopa Ülemkogu ja vaatamata arvukatele läbirääkimistele ühtne sisserändepoliitika, jäädes rahule sellega, et kõikides seaduslikku sisserännet käsitlevates küsimustes peetakse konsultatsioone ja on säilitatud üksmeelsus;
  3. rõhutab, et sisserände osas tuleb kehtestada üldine, liikmesriikide ühtne lähenemisviis, mis põhineb asjakohaste poliitikate sünergial, ning avaldab kahetsust, et Euroopa lähenemine on pahatihti liiga valdkonnapõhine; tervitab seepärast komisjoni ja käesoleva nõukogu eesistujariigi algatust, mille eesmärk on luua vastastikkuse teavitamise ja varajase hoiatuse süsteem, kaasates täiel määral ka Euroopa Parlamendi;
  4. toonitab, et ühise, põhiõigustega kooskõlas oleva varjupaiga- ja sisserändepoliitika tegelik arendamine on, nagu märgitud Euroopa põhiseaduse lepingus, Euroopa integratsiooni üks tähtsamaid ettevõtmisi;
  5. kutsub komisjoni üles algatama Euroopa Parlamendiga koostööd ja mõtlema selle üle, kuidas juhtida paremini ümberasumisvoogude haldamisega tegelevaid üksusi ja agentuure, ning jälgima, et selles valdkonnas kasutataks ja jagataks rahalisi vahendeid võimalikult hästi;
  6. avaldab kahetsust, et meetmed, mida nõukogu ja liikmesriigid on kuni tänaseni ümberasumislainete kontrollimiseks kohaldanud, on olnud pigem repressiivse kui positiivse lahenduse leidmisele suunatud iseloomuga; tuletab meelde, et strateegiad, mis on välja töötatud vaesuse vähendamiseks, elu- ja töötingimuste parandamiseks, töökohtade loomiseks ja koolituse arendamiseks ümberasujate päritoluriikides, aitavad

pikaajalises perspektiivis ümberasumisvoogusid ohjeldada;

7. kutsub komisjoni, liikmesriike ja päritolumaid üles tegema elanike seas kampaaniaid sisserände- ja lõimimispoliitika ning rassismi- ja ksenofoobiavastase võitluse teadvustamiseks ja tutvustamiseks, võttes sealjuures arvesse, et teabe puudumine seadusliku sisserände võimaluste kohta soodustab maffia tegevust inimkaubanduse korraldamisel; on arvamusel, et esmase tähtsusega on koostöö päritoluriikidega inimeste ärakasutamise ennetamisel ja sellealase teabe vahetamisel;
8. peab esmatähtsaks võtta nii suurel määral kui võimalik arvesse sisserände potentsiaali Euroopa kaasarendamispoliitika raames, mis hõlmab nii vastuvõtva maa, päritolumaa kui ka diasporaa võrgustikku;
9. rõhutab, et sisserände potentsiaali optimeerimiseks peab ühendus pakkuma välja konkreetset lahendused oskustööjõu väljavoolu probleemile ja julgustama liikmesriike muutma sisserändajate jaoks vahendite saatmise nende päritolumaale lihtsamaks;
10. tuletab meelde kõikide liikmesriikide jagatud vastutust põhja-lõunasuunaliste ümberasumisvoogude juhtimisel (eelkõige lõunarannikul) ning ebaseadusliku sisserände ja inimkaubanduse vastu võitlemisel (eelkõige põhjarannikul) ja majanduslike tingimuste loomisel kolmandate riikide sotsiaalseks arenguks ja ümberasujate vastuvõtuks, mis on kohane inimväärikusele;
11. julgustab arvestama ümberasumisküsimustega liidu välispoliitikas; kutsub liikmesriike üles tegelema sisserände süvapõhjustega, luues arengumaadega dialoogil põhinevaid partnerlussuhteid; rõhutab siiski, et arenguabist ja majanduspartnerlustest ei piisa väljarände sügavamate põhjuste kõrvaldamiseks;
12. soovib nõukogul algatada vajalikud meetmed, et kõigi liikmesriikide sisserände eest vastutavad isikud oleksid sama taseme töötajad ning kuuluksid ministeeriumide samasse ametkonda;
13. rõhutab, et tal peaks olema poliitiline roll, muuhulgas õigus teavitada komisjoni ümberasumisega seotud meetmetest, mida peaksid reguleerima ühenduse eeskirjad, kuna need on ühenduse tõhusa ümberasumispoliitika loomise võtmejärgud;
14. tuletab meelde, kui tähtis on Euroopa Liidule, et kõigisse assotsiatsiooni- ja koostöölepingutesse lisataks klauslid, mis puudutavad ümberasumisvoogude ühist haldamist ning kohustuslikku tagasivõtmist ebaseadusliku sisserände puhul;
15. leiab siiski, et kuigi arenguabi on ümberasumisvoogude süvapõhjuste kõrvaldamiseks vajalik vahend, jääb ta siiski lisavahendiks ning sellega ei saa asendada Euroopa Liidu lõimimispoliitikat ega seaduslikku ümberasumispoliitikat;
16. kutsub huvitatud liikmesriike üles suurendama inimressursse ja rahalisi vahendeid konsulaarametitele päritolumaades, et võimalikke väljarändajaid saaks teavitada nende võimaluste kohta asuda töötamise, õpingute ja uurimistegevuse eesmärgil seaduslikult Euroopa Liitu; palub komisjonil julgustada liikmesriike arendama koostööd samas riigis asuvate diplomaatiliste struktuuride ja konsulaarametite vahel, eelkõige eesmärgiga juhtida ümberasujaid vastavate ametioskustega inimestest huvitatud riiki ja suunata ümberasumisvooge riikidesse, kus on piisavad vastuvõtuvõimalused; teeb ettepaneku

kasutada selleks muu hulgas programme ARGO ja AENEAS;

17. leiab, et piirikontrollid ja võitlus ebaseadusliku sisserändega saavad olla ainult üheks aspektiks ELi poliitikas kolmandate riikide suhtes ning et viimaste puhul tuleb kohaldada aktiivset arengupoliitikat, et vähendada väljarände kahjulikku mõju; leiab, et EL ei saa hinnata sisserändepoliitikat ainult oma majanduslikest huvidest lähtuvalt, vaid peab arvestama ka põhjuseid, mis sunnivad ümberasujaid välja rändama;
18. leiab, et välispiiride haldamise süsteemi väljatöötamiseks on vaja ühtlustada viisid suuremal määral, luua Euroopa Liidu piirivalveagentuur, mille raames loodaks ühenduse piirifond, ning tugevdada konsulaarkoostööd, mille raames loodaks ühised konsulaaresindused;
19. peab hädavajalikuks suurendada solidaarsust välispiiride haldamise ja ebaseadusliku sisserändega võitlemise vallas, seda eriti uute liikmesriikidega;
20. rõhutab, et kõigi ebaseadusliku sisserände ja välispiiride kontrollimise meetmete puhul tuleb, ka siis, kui neid meetmeid rakendatakse koostöös kolmandate riikidega, austada indiviidide tagatise ja põhiõigusi, nagu on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis (ECHR), eriti selles osas, mis puudutab varjupaigaõigust ja õigust piirilt mitte tagasi saadetud saada;
21. kinnitab veel kord, et seaduslik sisseränne ei kaota ebaseaduslikku sisserännet täielikult ja et Euroopa Liitu tulemise põhjuseid on mitmesuguseid; on sellest tulenevalt veendunud, et erilist tähelepanu tuleb pöörata võitlusele inimkaubandusega ja selle ohvriks langenud sisserändajatele, eelkõige kõige kaitsetumate isikute puhul, nagu naised ja alaealised, ning muuta võitlus viimaste ärakasutajate vastu Euroopa Liidu üheks prioriteediks; avaldab rahulolu selle üle, et komisjon koostab vastavasisulist tegevuskava, leides, et see peab arvestama vajadust teha koostööd päritolu- ja transiitriikidega;
22. tunnistab, et paljud inimkaubanduse ohvriks langenud naised elavad Euroopa Liidus ebaseaduslike sisserändajatena ning enamikul neist puudub juurdepääs õigus- ja sotsiaalkaitsele; kutsub liikmesriike üles tunnistama nende naiste olukorda ja kaaluma kooskõlas nende riikide õigusaktidega alalise elamise õigust kui sobivat vahendit inimkaubandusega võitlemiseks;
23. tuletab meelde, et ebaseadusliku sisserände vastu võitlemine, mis peab rajanema politsei ja kohtuvõimude kõrgetasemelisel koostööl, hõlmab sisserändajaid üle piiri toimetavate isikute ja päritoluma ametiasutuste piisaval määral vastutavaks tegemist, inimkaubanduse organiseerijate kriminaalkaristuste karmimaks muutmist, võitlust ebaseadusliku töötamise ja inimkaubandusega ning halduskorruptsiooni paljastamist; kutsub seetõttu liitu ning selle liikmesriike üles võitlema energiliselt sisserändajate ebaseadusliku töötamise vastu, rakendades kõnealuste ettevõtjate suhtes tõsiseid karistusi, suurendades kontrollimisega tegelevate töötajate hulka ja kaitstes ohvreid;
24. täpsustab siiski, et neid meetmeid rakendades tuleb pidada täiel määral kinni põhiõigustest, eriti varjupaigaõigusest;
25. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid tegema jõupingutusi ebaseadusliku töötamise paljastamiseks, eelkõige koduabiliste ja lapsehoidjate osas, kellenä on ametisse võetud

- hulgaliselt ümberasunud naisi; on seisukohal, et tuleks leida uus moodus, mis võimaldaks sisserändajaid palkavatel peredel leida seaduslik lahendus, mis kindlustaks neile töötajatele sotsiaalkindlustuse;
26. kutsub nõukogu ja komisjoni mõtlema ebaseaduslike sisserändajate tagasivõtmisega seoses sõlmitud lepingute kohaldamise ning tulevikus sõlmitavate lepingute põhimõtete üle; tuletab meelde päritolu- ja transiitriikide vastutust tagasivõtmise küsimuses ning julgustab neid kujundama välja Euroopa tagasisaatmispoliitikat, mis austaks vastavalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonile ja Genfi konventsioonile kõigi inimeste inimväärikust ja füüsilist puutumatust;
  27. lükkab veel kord selgesõnaliselt tagasi kavatsuse luua dokumentideta sisserändajate ja varjupaigataotlejate vastuvõtu- ja kinnipidamiskeskused väljapoole Euroopa Liidu piire, sisserände lähtepiirkondadesse;
  28. rõhutab, et Euroopa Liidus ja väljaspool seda olemasolevate ajutiste vastuvõtukeskuste tegevus peab olema samuti kooskõlas Genfi konventsiooniga;
  29. jagab komisjoni mõtet, et ebaseaduslike sisserändajate seadustamine ei lahenda ebaseadusliku sisserände probleemi, ning kuna puudub ühine väljarände- ja varjupaigasüsteem, peaks see jääma erandlikuks ja ainulaadseks, sest see ei lahenda tegelikke põhiprobleeme; kutsub komisjoni üles analüüsima end liikmesriikides tõestanud meetodeid, mida tuleb edasi arendada teabevahetuse ja eelhoiatussüsteemi raames;
  30. leiab, et ebaseaduslike sisserändajate massilise seadustamise juures tuleb arvesse võtta majanduslikke, demograafilisi ja kultuurilisi hinnanguid, ning nõuab liikmesriikides toimunud seadustamise mõjude analüüsimist;
  31. leiab, et seaduslikul ümberasumisel on suur osatähtsus Euroopa teadmispõhise majanduse tugevdamise ning majandusarengu kiirendamise jaoks;
  32. leiab, et majanduslikel eesmärkidel ümberasumise osas peaks Euroopa tervikstrateegia keskendumine organiseeritud ümberasumisele ja eelkõige tugevdama ümberasujate päritolumaadega sõlmitavaid kahepoolseid kokkuleppeid sisserändevoogude haldamiseks; rõhutab, et seadustamine on oluline abinõu ebaseadusliku töötamise vastu võitlemiseks, ebaseaduslike ümberasujate ühiskonda lõimimiseks ja nende ärakasutamise vältimiseks;
  33. leiab, et liikmesriikides on vaja korraldada vastavalt nende vastuvõtuvõimele demograafilistel, majanduslikel ja ebaseadusliku sisserände vähendamise eesmärgil seadusliku sisserände võimalusi;
  34. avaldab heameelt meetmete üle, mida komisjon on lubanud võtta ebaseadusliku sisserände tagajärgede suhtes äärepoolseimatele aladele,¹ mis oma geograafilise asendi, väiksuse ja kõrvalisuse tõttu on eriti tundlikud ebaseadusliku sisserände voogude suhtes;
  35. kutsub liikmesriike üles osalema komisjoni poolt rohelise raamatuga algatatud mõttevahetuses saavutatava koostöötaseme ning Euroopa Liidu õiguse vastuvõtmise

---

¹ KOM(2004)0343, lõige 2.3.1 ja KOM (2004)0628.

lisaväärtuse üle, võttes arvesse asjaolu, et liikmesriigid on pädevad määratlema, kui palju sisserändajaid nad suudavad vastu võtta;

36. on mures teatud liikmesriikide palvel nn esialgsete vastuvõtukeskuste loomise pärast Euroopa Liidu territooriumile Vahemere maadesse siirduvatele sisserändajatele, sest need keskused ei taga seal viibivatele inimestele minimaalseid põhiõigusi; tuletab meelde, et ümberasumisvooge ei juhita üksnes julgeolekukaalutlustel, siinkohal tuleb arvesse võtta ka sotsiaalarengu jätkusuutlikku edendamist;
37. on teadlik, et liikmesriigid vastutavad kolmandatest riikidest pärit inimeste arvu kindlaksmääramise eest oma territooriumil, kuid toetab mõtet, et üldhinnangutes arvestatakse ka neid inimesi, kellele on antud elamisluba muudel põhjustel kui majandustegevus, näiteks põgenikud, inimesed, kelle kohta kehtib subsidiaarse kaitse režiim, ja inimesed, kes saavad elamisloa tänu perekonna taasühinemisele, kaasa arvatud tööealised alaealised, kellele peab olema tagatud juurdepääs tööturule;
38. avaldab kahetsust, et ei saadud valmis tööga seotud sisserände direktiivi, ning toetab komisjoni poolt rohelises raamatus tehtud ettepanekut luua ühenduse minimaalsete normide ühine raamistik kolmandatest riikidest pärit töövõtjate ja vabakutseliste töötajate vastuvõtmise kohta;
39. pooldab võimalust muuta riikidesse sisenemise eeskirju paindlikumaks ja tõhusamaks, andes sealjuures elamislube töö eesmärgil; ärgitab ühenduste projektide kasutamist EURESi eeskujul, et soodustada liikmesriikide vahelist teabevahetust Euroopa Liidus elavate kolmandate riikide kodanike töövõimaluste kohta;
40. nõuab, et komisjon hakkaks tegelema eri liikmesriikide lisatööjõu vajaduste rahuldamisega lühemaks ja keskmiseks ajaks; palub liikmesriikidel anda komisjonile statistiline hinnang, et komisjon saaks tegeleda Euroopa Liidu tööjõuvajaduse rahuldamisega vajalikul määral;
41. palub komisjonil ja liikmesriikidel pidada pidevat dialoogi VVOdega, kes tegelevad sisserändega, et saada teada nende arvamust sisserändeküsimustes ning toetada nende tegevust sisserändajate abistamisel ja nende uurimistegevust;
42. leiab, et on vaja töötada kiiresti välja sisserändepoliitika, mis vastaks paremini tööturu vajadustele, hoidumaks sellest, et sisetööturg muutuks madalapalgaliste ja ebaseaduslike töötajate osas reguleerimatuks, vältimaks tasakaalu kadumist aktiivse ja mitteaktiivse elanikkonna vahel, ning kutsub liikmesriike üles kaasama piirkondlikud ja kohalikud asutused, tööbürood ja sotsiaalpartnerid, kutseorganisatsioonid, vastaval territooriumil tegutsevad vabatahtlikud ühendused ja vastuvõtjariigi üldsus võõrtööjõu lubatavat hulka puudutavate otsuste langetamisse;
43. kutsub liikmesriike üles looma erilisi kombineeritud elamis- ja tööluube, mis kergendaks hooajatööliste ja lühikeseks ajavahemikuks liikmesriiki lähetatud töötajate töölevõtmist;
44. rõhutab eriliselt vajadust kahekordistada millenniumi eesmärkide raames Euroopa Liidu jõupingutusi võitluseks vaesusega ümberasumisvoogude lähteriikides, toetades muu hulgas tugevatasemelise, kõigile avatud haridussüsteemi loomist ning kohaliku majanduse arengut;

45. ergutab liikmesriike kirjutama oma riikliku sisserändepoliitika raames alla kahepoolsetele kokkulepetele peamiste väljaränderiikidega, täitmaks Euroopa tööjõuvajadusi või avamaks uusi seaduslikke sisserändekanaleid, et muuta rände protsessid organiseeritumaks ja läbipaistvamaks ning edendada tiheda partnerlusvõrgustiku kaudu suhteid kolmandate riikidega; rõhutab ühtlasi, et ümberasumise haldamise kahepoolsete kokkulepete sõlmimine ümberasujate päritolumaadega võimaldab luua viimastega partnerlussuhteid, et ühendada jõupingutused võitluseks ebaseadusliku sisserände ja inimkaubandusega, seda eriti kõige haavatavamate rühmade osas, nagu naised ja lapsed;
46. kutsub liikmesriike üles algatama arutelu eelnimetatud komisjoni rohelise raamatu üle ning palub neil pidevalt teavitada komisjoni selles valdkonnas teostatud riiklikust poliitikast;
47. rõhutab, et sisserändajate lõimimine on olulise tähtsusega, ja palub võtta igakülgeid meetmeid, et tagada sisserändajate kaasamine tööturule ning neile sotsiaalsete, majanduslike ja poliitiliste õiguste andmine, mis on võrdselt tähtsad aspektid Lissaboni majanduskasvu ja konkurentsivõime eesmärges silmas pidades;
48. tuletab meelde, et iga liikmesriik peab täitma lõimingukohustust, mis tähendab õigusi ja kohustusi nii vastuvõtjariigi ühiskonnale kui ka sisserändajale; pöördub liikmesriikide poole palvega koordineerida oma riiklikke poliitikaid avatud koordineerimismeetodi abil kooskõlas nõukogu poolt hiljuti vastu võetud ühiste põhimõtetega;
49. rõhutab, et riiklike poliitikate koordineerimine ei saa asendada Euroopa lõimingupoliitikat; pöördub liikmesriikide poole palvega määratleda miinimumkriteeriumid niisuguse poliitika väljatöötamiseks;
50. rõhutab, et on oluline edendada vastuvõtva riigi keele õpet, ühiskonnaõpetuse kursuste ja koolitusprogrammide korraldamist, mis käsitleks muu hulgas naiste ja meeste võrdõiguslikkust, samuti tuleks edendada lõimumist töötamisvõimaluste, getode tekkimise vältimise ja kohalikel valimistel osalemise võimaldamise abil; pooldab sissejuhatavaid programme, mida mõned liikmesriigid on korraldanud ning mis seovad vastuvõturiike ja sisserändajaid; soovib nõuda sisserändajatelt teatud sümboolse kohustuse kaudu Euroopa Liidu põhiväärtuste tunnustamist; julgustab liikmesriike kaasama lõimispoliitikasse rohkem lõimitud sisserändajaid, soodustades suhteid sisserändajate ja kohalike elanike vahel;
51. on seisukohal, et seaduslikult ühenduses elavate kolmandate riikide kodanike aktiivse lõimimise poliitika peaks muu hulgas sätestama kindlad reeglid elanike õigusliku seisundi reguleerimiseks ja tagama nende õiguse headele haldustavadele; võimaldama seaduslikku lõimimist tööturule; nõudma, et kolmandate riikide kodanikud osaleksid vastuvõtjariigi korraldatud riigikeel(t)e kursustel; võimaldama neile ligipääsu haridusele ja tagama kvalifikatsiooni tunnustamise; tagama juurdepääsu sotsiaal- ja tervishoiuteenustele; püüdma pakkuda korralikke elutingimusi linnas ja valdades; tagama, et sisserändajad võtaksid osa sotsiaalsest, kultuurilisest ja poliitilisest elust;
52. pöördub liikmesriikide ja ELi institutsioonide poole palvega edendada ELis seaduslikult elavate hääleõiguseta mittekodanike osalemist avalikus ja poliitilises elus, eelkõige tagades neile piisava juurdepääsu konsultatsiooni- ja esindusmehhanismidele; pöördub kõikide liikmesriikide poole palvega ratifitseerida Euroopa põhiseadus välismaalaste

osalemise kohta kohaliku tasandi avalikus elus;

53. palub tungivalt kõikidel liikmesriikidel ratifitseerida ÜRO konventsioon võõrtööliste ja nende perekondade õiguste kaitse kohta;
54. peab diskrimineerimis-, rassismi- ja ksenofoobiavastast tegevust lõimingupoliitika peamiseks osaks; pöördub liikmesriikide poole palvega astuda samme levitamaks Euroopa kodanike hulgas positiivse vastuvõtmise, lõimimise ja sotsiaalse kaasatuse kultuuri, et luua kultuuridevaheline ühiskond, ning hoiduda kõikidest poliitilistest ja institutsionaalsetest meetmetest, mis kahjustavad vastuvõtmise ja mittetagasisaatmise põhimõtteid, ja liita viivitamatult riiklikule õigustikule kaks asjakohast direktiivi, ning kiidab heaks nõukogu eesistujariigi algatuse esitada uuesti raamotsuse ettepanek rassismi- ja ksenofoobiavastase võitluse kohta; pöördub Euroopa Parlamendi poole palvega konsulteerida veel kord käesoleva raamotsuse osas pärast värskeid arutelusid nõukogus;
55. väljendab nõrdimust usufanatismil ja ebainimlikel traditsioonidel põhinevate aumõrvade ning naissoost sisserändajate tagakiusamise ning nende õiguste tõsiste rikkumiste arvu suurenemise üle ning kutsub komisjoni ja nõukogu üles tegelema nende probleemidega põhjalikumalt ning tagama ohustatud naistele kaitse;
56. pöördub liikmesriikide poole palvega sõlmida kokkulepped sisserändajate päritoluriikidega omandatud sotsiaalkindlustusõiguste ülekandmise eesmärgil;
57. leiab, et rahvusvaheline üldsus ei ole osanud kasutada väljarändemaade arengupoliitika huvides piisavalt ära sisserändajate rahaülekandeid oma päritolumaale, ja palub komisjonil pakkuda välja konkreetseid meetmeid, et hõlbustada sisserändajatel osa sissetulekute saatmist oma päritolumaale, vähendades vastava finantstehingu hinda, nagu on välja pakutud eelnimetatud rohelistes raamatus;
58. palub võtta nõukogul aktiivsem hoiak, et luua nende ettepanekute valguses tõhus Euroopa sisserändepoliitika, mis suudaks tulla toime probleemidega, millega Euroopa Liit peab tegelema;
59. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.